

Wie is theosoof?

Isaac Jauli Davila

Dr. Isaac Jauli Davila is lid van de Spaanse afdeling van de Theosophical Society Adyar. Hij gaat werken in de archieven in Adyar, India. Hierbij een voordracht die hij hield in december 2006 op de Internationale Conventie, Adyar.

Mevrouw Blavatsky maakt in de *Sleutel tot de Theosofie* onderscheid tussen de theosofische lering en de Theosophical Society door te stellen dat de TS een groep leden is die streeft naar het theosofisch ideaal. Zij bevestigt niet dat deze leden theosofen zijn, maar geeft veeleer aan dat zij elkaar ontmoet hebben tijdens theosofisch onderricht, dat, als het geïnternaliseerd wordt, hen misschien bekeert tot theosofen.

Wij zouden ons moeten afvragen: willen wij echt theosofen worden? Een meerderheid van de leden zou bevestigend antwoorden. Dan zou men moeten vragen: wat zouden wij moeten doen, als leden, om deze positie te verdienen?

De meesten van ons hebben verschillende manieren om de individuen die deelnemen aan de activiteiten van de TS te herkennen. Wij kennen sympathisanten die geïnteresseerd zijn in de leringen, en aspiranten die behalve dat zij ermee sympathiseren geïnteresseerd zijn om bij de TS te behoren. Bovendien zijn er de leden die wij beginners zouden noemen door hun recente toetreding en geringe kennis van de theosofische filosofie, en ook de leden die zekere tijd in de Society

doorgebracht hebben en de theosofische literatuur serieus bestudeerd hebben. Deze kunnen weer verdeeld worden in twee groepen: zij die regelmatig de bijeenkomsten bijwonen en zij die alleen hun lidmaatschapsgeld betalen en af en toe op sommige bijeenkomsten verschijnen.

Onderscheid scheidt echter alleen maar classificatie. Naarmate wij ons bewust worden van een situatie kunnen wij reageren op de tweede vraag: wat moeten wij leden doen om in staat te zijn het onderscheid te verdienen om theosoof genoemd te worden? Dat wil zeggen, als wij niet besloten hebben om in onze huidige situatie te blijven, waardoor wij ons kleine persoonlijke ego beschermen. Jungiaanse psychologen zouden zeggen dat deze bescherming een onbewuste angst is van het persoonlijk ego die voortkomt uit het feit dat het ego op een of andere manier kennis bezit over zijn eigen voorbijgaande aard en vergankelijkheid.

De meeste mensen zijn misschien op zoek naar God, maar wanneer zij hem vinden keren ze om en ontsnappen aan hem. ¹⁾

Bepaalt deze handeling van theosoof worden de vernietiging van onze lagere aard of persoonlijkheid? De allegorie van het zaad en de boom zou ons kunnen helpen om dichter bij het mogelijke antwoord te komen.

Wij zouden kunnen zeggen dat het zaad in zichzelf vertrouwen, waarde, overtuiging en geloof moet bezitten. Zijn dood is niet het einde, maar het begin van een echt bestaan en een mooi bestaan bovendien. Misschien is de angst van het zaad zijn eigen verdwijning, de mogelijkheid van niet langer zijn. Of raadt het zaad dat het zal doorgaan te bestaan in de boom? Er zitten beslist mechanismen in het zaad die het voorwaarts drijven om een enorme boom te worden, maar om dat te laten gebeuren moet het doodgaan. In ons geval volgen slechts weinigen de intuïtieve roep van de ziel. De meesten van ons blijven leerlingen, studerende en leden die de passages en meningen van vroegere theosofen herhalen, gemakkelijk gelokaliseerd in onze loges.

Theosofie moet praktisch worden; daarom heeft zij zich ontdaan van nutteloze afdwalingen, in de zin van ernstige toespraken en subtiele retoriek. ²⁾

De angst die ons weerhoudt is krachtiger dan de schitterende stralen van het Goddelijk Ego dat ons kleine ego beïnvloedt en probeert ons te doen ontwaken voor de aspiratie van de hogere aard. Wij ontsnappen eraan zoals een schildpad, door ons terug te trekken in ons comfortabele huisje.

Het is een bedrieglijk spel van het persoonlijk ego. Wij gedragen ons alsof wij theosofen zijn, maar blijven studeren of lid, zonder de ware stap te zetten in de richting van onze verheven lotsbestemming, zoals de soldaat die pas op de plaats maakt: het lijkt of hij loopt maar hij blijft op dezelfde plaats. Het profiel van de theosoof vereist moed,

doorzettingsvermogen, onderscheidingsvermogen en de verplichting om afstand te doen van de oude levenswijze en het juiste pad op te gaan, voetje voor voetje.

Zichzelf vergeten wanneer men voor de ander werkt, dan wordt de taak gemakkelijk en te verwaarlozen. ²⁾

Wij kunnen doorgaan met zorgen voor onze loges, het bestuderen of herhalen van de verschillende werken van bekende auteurs, net als papegaaien met toe te staan dat onze kleine ego's gemakkelijk doorgaan met intellectuele waarheden of principes, met denken dat dit ons de verdienste brengt van theosoof zijn, terwijl wij in feite ver verwijderd zijn van de realiteit! Gaan we door met deze houding wanneer de wereld om hulp roept? Is dit in werkelijkheid onze toon van spirituele ontwikkeling?

Een waar theosoof zou altijd zijn situatie bevragen, zijn totale conditie, waarbij hij kijkt of hij delen van zichzelf verwerpt of zichzelf onvoorwaardelijk accepteert zoals hij is, niet om zijn groei te rechtvaardigen, maar als een verandering in zijn wezen. Dit zou hem ertoe brengen anderen te accepteren, dichter bij te komen bij degenen met wie hij niet kan opschieten.

De levenscode van de theosoof is doordrongen van de geest van onderlinge verdraagzaamheid, helderheid en broederliefde. ²⁾

Hij zou ook observeren of hij leeft volgens de idealen die hij zegt te huldigen of dat hij onbewust blijft van zijn gedachten en gedrag.

Het ware non-conformisme bestaat uit het bevragen van de heersende levenshouding, waarbij hij zijn eigen gedachten en begeerten onderzoekt en beseft wat werkelijk wijs en progressief is vanuit het spirituele gezichtspunt. ³⁾

Hij is niet bang om zijn tekortkomingen en tuimelingen te erkennen; hij staat op om de verantwoordelijkheid op zich te nemen, omdat hij accepteert dat hij een volledig en compleet klein egoïstisch persoonlijk ego is.

Onverschillig blijven voor belediging en lof van hen die hem nooit zullen kunnen kennen zoals hij werkelijk is. 2)

Hij is flexibel bij het onderscheiden van overbodige dingen, maar hij verdedigt de waarden in het leven met verve. Hij verkondigt ze niet, maar is een voorbeeld in zijn pogingen om ernaar te leven.

De theosoof zoekt naar communie en communicatie alleen met God binnen zijn eigen Ziel. 2)

Wanneer wij kijken naar de student en naar een lid, en anderzijds naar de theosoof, dan worden de afstanden tussen hen groter.

Daar het ongemakkelijk kan zijn om dit te ontdekken, gaan we snel verder en vergeten we het liever. Het gemak van onze plaats in de loge verlamt ons; het beïnvloedt grote macht en brengt ons tot inactiviteit bij het op ons nemen van onze volle verantwoordelijkheid.

Wij zijn al gesetteld in deze onverschilligheid, in de lakse situatie en waar wij ons op enig moment onze toetreding tot de TS herinneren, toen we nog vol verlangen, vol aspiratie waren, halen we tegenwoordig onze neus op voor deze beelden.

Een organisatie is gedoemd om ineffectief te worden als communicatiekanaal als haar leden niet in staat zijn om haar de vitaliteit te geven van de Levende Waarheid. Dit is wat ons werk nodig heeft, zowel op organisatorisch als op ideologisch niveau. 4)

Deze vragen hangen in de lucht: wat zijn wij nu? Studerende, aspiranten, sympathisanten, leden, vrijwilligers in het werkgebied van Waarheid: theosofen?

Verwijzingen

- 1) Sambava, P., *The Bardo Todol*
- 2) Blavatsky, H.P., Manuscript van *The Original Programme of the Theosophical Society*
- 3) Burnier, R., Bulletin No.5 of the Theosophical Society in Peru
- 4) Mehta, R., 'The Original Plan', *The Theosophist*, 1973.

Uit: *The Theosophist*, mei 2009
Vertaling: A.M.I.

In de afgelopen periode zijn overleden de leden:

Op 5 augustus 2014 is overleden mevrouw C.T. Behr-Kunst uit Haren, zij was 94 jaar en lid sinds 1952.

Op 24 september 2014 is overleden mevrouw A.M. van Dijk-Blom uit Laren, zij was 89 jaar en lid sinds 1990.

De heer G. Pontilius uit Curaçao, hij was 86 jaar en lid sinds 1991.

De heer L.J. Bertinus uit Curaçao, hij was 83 jaar en lid sinds 2001.

De heer R.E. Martijn uit Curaçao, hij was 87 jaar en lid sinds 1993.

Mevrouw G.S. Chong Refos uit Curaçao, zij was 52 jaar en lid sinds 1994.

Moge onze liefde en dankbaarheid hen begeleiden op hun verdere zielereis.